

דף קס:

עין משפט א.

הו"מ סימן מד סעיף ט

ט. נהגו ש היום לכתוב בכל השטרות שריר וקיים, וא"כ למדין משיטה אחרונה. וע"כ שטר שאין כתוב בו שריר וקיים ^ה פסול, ואין לעדים לחתום אא"כ כתוב שריר וקיים.

עין משפט ב.

הו"מ סימן מד סעיף ה

ה. אם יש בשטר ^א מחק, או מילים תלויות, או תיבות שעבר עליהם הקולמוס, צריך לקיימם קודם והכל שריר וקיים. ואם לא קיים אין פוסלין השטר ^ב אבל אין למדים מהם. ^ג וי"א דבמחק אם לא נתקיים המחק פסול כל השטר.

- ש.** טור בשם אביו הרא"ש וכ"כ התוס' בדף קס"ב ע"א, וה"ה בפ' כ"ו ממלוה ולוה.
ת. שהוא שטר שיכול להזדייף, שיכול להוסיף זכותו בשורה אחרונה שהניחו העדים חלק ולכתוב בסוף שריר וקיים שאז למדין משיטה אחרונה. סמ"ע ס"ק ט"ו.
א. מימרא דרב הונא א"ר יצחק בר' יוסף בתרא קס"ח. והקיום היינו שיכתוב בזה הלשון על דרך משל בראשית הוא על המחק, או שהוא תלוי ולא יותר. סמ"ע ס"ק ח'.
ב. וכתב הרשב"א בסי' אלף ל"ה מתוספתא, והביאו המחבר דאם זה בגופו של שטר דהיינו בשם הלוח או המלוה, או סכום המעות, נפסל כל השטר בלא שקיים, ואם המחק או התליה היה בזמן, הוי כשטר שאין בו זמן שאין גובה בו ממשעבדי כמבואר בסי' מ"ג סעיף א'.
ג. טור ונ"י הביאם הרמ"א. והש"ך כתב דהרבה גדולים סוברים כן והכריע כן כהרמ"א. גם בפעמוני זהב כתב שהגם שמר"ן פסק בסתם כדעה ראשונה מ"מ להלכה כהי"א דפסול וכמו שמר"ן בעצמו חזר וסתם בסי' מ"ה סעיף כ"ג כדעת היש פוסלים. וכן עיקר.